

Ferenc pápa üzenete a nevelési paktum elindítására

Kedves Barátaim!

A *Laudato si'* kezdetű enciklikában arra kértem mindenkit, hogy működjunk együtt közös otthonunk védelmében, és együtt nézzünk szembe az előttünk álló kihívásokkal. Néhány év elmúltával ismételten kérem: folytassunk párbeszédet arról, hogy miként építjük a bolygó jövőjét, és annak szükségességéről, hogy mindenki befektesse tehetségét, mert minden változáshoz nevelési folyamatra van szükség, hogy egy új, egyetemes szolidaritás és egy befogadóbb társadalom jöjjön létre.

E célból szeretnék 2020. május 14-re egy világeseményt kezdeményezni, melynek témája: *A globális nevelési paktum megújítása*. E találkozó célja az, hogy megerősítsük elkötelezettségünket a fiatalabb generációk mellett, hogy felélesszük szenvedélyünket egy nyitottabb és inkluzívabb nevelés iránt, mely képes a türelmes meghallgatásra, az építő párbeszédre és a kölcsönös megértésre. Sosem volt még ilyen nagy szükség arra, hogy egy széles körű *nevelési szövetségben* egyesítsük erőinket, hogy olyan érett embereket képezzünk, akik képesek legyőzni a sok területen tapasztalható szétesést és széthúzást, és újraszöni a kapcsolati hálót egy testvériesebb emberiség érdekében.

A mai világ folyamatos átalakulásban van, és többszörös válságon megy keresztül. Korszakos változást élünk át: nemcsak kulturális, hanem antropológiai metamorfózist, mely új beszédmódokat hoz létre, és különbségétel nélkül elveti a történelem által ránk hagyományozott paradigmákat. A nevelés szembeül az élet felgyorsulásával, mely az emberi létezés a technológiai és digitális gyorsaság örvényébe zárja, folyamatosan változtatva a viszonyítási pontokat. Ebben a helyzetben az ember identitása elveszti szilárdságát, és pszichológiai struktúrája szétesik a szüntelen változás következtében, mely „ellentétben áll a biológiai evolúció természetes lassúságával”.¹

---

¹ *Laudato si'*. Enciklika közös otthonunk gondozásáról (2015. május 24.), 18 [Szent István Társulat, Budapest, 2015].

Minden változtatáshoz azonban mindenkire kiterjedő nevelési folyamatra van szükség. Ennek érdekében olyan „nevelési falut” kell létrehozni, ahol – a sokféleségben belül – mindnyájan osztozunk azon a közös törekvésen, hogy emberi és nyitott kapcsolati hálót hozzunk létre. Egy afrikai közmondás szerint „egy gyermek neveléséhez egy egész falura van szükség”. Ezt a falut azonban – mint a nevelés feltételét – fel kell építenünk. Mindenekelőtt a talajt kell megtisztítanunk a diszkriminációktól a testvériség bevezetésével, ahogyan megfogalmaztam abban a dokumentumban, amelyet február 4-én írtam alá Abu-Dzabiban az al-Azhar nagyimámjával.²

Egy ilyen faluban könnyebb megtalálni a globális konvergenciát ahhoz a neveléshez és oktatáshoz, amely a személy minden összetevője közötti *szövetség* hordozója kíván lenni: a tanulás és az élet között; a generációk között; a tanárok, a diákok, a családok és a civil társadalom között, annak szellemi, tudományos, művészeti, sport-, politikai, vállalkozói és szolidáris megnyilvánulásaival. Szövetség a föld lakói és a „közös otthon” között, melynek gondoskodással és tisztelettel tartozunk. Szövetség, mely békét, igazságosságot, az emberi család összes népe között elfogadást, a vallások között pedig párbeszédet hoz létre.

E globális célok elérése érdekében a „nevelési falu” közös útján fontos lépéseket kell megtenni. Először is, legyen *bátorságunk ahhoz, hogy a személyt állítsuk a középpontba*. Ezért paktumot kell kötnünk, szövetségünk kell egymással, hogy lelket adjunk a formális és informális nevelési folyamatoknak, melyek nem hagyhatják figyelmen kívül, hogy a világon minden szorosan összefügg, és egy egészséges antropológia alapján meg kell találnunk a gazdaság, a politika, a növekedés és a fejlődés másféle felfogását.

Az átfogó ökológia megvalósítása folyamán minden egyes élőlény saját értéke kerül a középpontba, az emberekkel és az őt körülvevő valósággal összefüggésben, és olyan életmódot szorgalmazunk, amely elutasítja a leselejtezés kultúráját.

A következő lépés: *legyen bátorságunk ahhoz, hogy leleményesen és felelősen a legjobb erőinket vessük be*. A kezdeményező és a bizakodó cselekvés megnyitja a nevelést a hosszú távú tervezés előtt, mely nem ragad le a feltételek statikusságánál. Így olyan személyeket kapunk, akik nyitottak, felelősök, készek időt szánni a meghallgatásra, a párbeszédre és az elgondolkodásra, akik képesek kapcsolati hálót szőni a családokkal, a generációk között és a civil társadalom különböző csoportjaival, hogy ekképpen egy új humanizmust alakítsanak ki.

Egy további lépés: *legyen bátorságunk ahhoz, hogy olyan embereket képezzünk, akik készek a közösség szolgálatába állni*. A szolgálat a találkozás kultúrájának egyik pillére: „Azt jelenti, hogy lehajolunk a rászorulókhöz, és ki nyújtjuk kezünket feléjük, számítás nélkül, félelem nélkül, gyengéden és megértően, ahogy Jézus lehajolt, hogy megmossa az apostolok lábát.

---

² *Dokumentum az emberi testvériségről a világ békéje és a békés emberi együttélés érdekében* (2019. február 4.) [Szent István Társulat, Budapest, 2019].

Szolgálni azt jelenti, hogy a leginkább rászorulókkal együtt dolgozunk, s mindenekelőtt emberi, közeli, szolidáris kapcsolatokat alakítunk ki velük.”³ A szolgálatban megtapasztaljuk, hogy nagyobb öröm adni, mint kapni (vö. Ap-Csel 20,35). Ebben a perspektívában minden intézménynek rá kell kérdeznie képzési küldetésének céljaira és módszereire.

Ezért szeretnék találkozni Rómában mindnyájatokkal, akik különböző minőségeitekben a nevelés és oktatás területén dolgoztok a tudományágak minden szintjén és a kutatásban. Kérlek benneteket, hogy egy közös *nevelési paktumon* keresztül együtt indítsuk el és működtessük azokat a dinamikákat, amelyek értelmet adnak a történelemnek és kedvező irányba alakítják azt. Azokhoz a közéleti személyiségekhez is fordulok, akik világszinten felelős pozíciókat töltenek be, és akik szívükön viselik az új generációk jövőjét. Bízom abban, hogy elfogadják meghívásomat. Fiatalok, titeket is kérlek, hogy vegyetek részt a találkozón, és érezzétek át, milyen nagy felelősségetek van abban, hogy egy jobb világot építsünk. A találkozóra 2020. május 14-én kerül sor Rómában, a vatikáni VI. Pál Teremben. Az esemény előkészítését különböző intézményekben tartott tematikus szemináriumok sorozata kíséri majd.

Keressük együtt a megoldásokat, félelem nélkül indítsunk átalakító folyamatokat, és reménykedve tekintsünk a jövőbe! Mindenkit arra hívok, hogy legyen főszereplője ennek a szövetségnek, egyénileg és közösségileg is vállaljon kötelezettséget arra, hogy együtt ápoljuk az ember várakozásainak és Isten tervének egyaránt megfelelő szolidáris humanizmus álmát.

Várlak, előre is üdvözöllek és megáldalak benneteket.

Vatikánváros, 2019. szeptember 12.

Ferenc

* * * * *

Forrás:

Messaggio del Santo Padre Francesco per il lancio del Patto Educativo,
Educatio Catholica 5 (2019/4) 177–179.

Fordította: Tózsér Endre

---

³ *Beszéd a menekülteket szolgáló római Centro Astalliban tett látogatás alkalmával* (2013. szeptember 10).